

De heerlijkste 5 december in vijfhonderdvierenzeventig jaar

door Annie M. G. Schmidt

1 Onderweg

2 'Daar zitten we weer,' zei Sint.
3 'Zegt u dat wel,' zei Piet. 'Op de stoomboot
4 naar Nederland. Net als ieder jaar. Voor de
5 hoeveelste keer is dat nou, Sinterklaas?'
6 'Voor de vijfhonderdvierenzeventigste keer,'
7 zei de Sint.

8 'Bah,' zei Piet.

9 'Wat nou "bah"...' zei Sinterklaas verontwaardigd.

10 'Waarom "bah"?' 'Ik heb er zo genoeg van,' zei Piet.

11 'Maar je houdt toch van de kinderen? En de kinderen houden toch van ons?'

12 'Welnee,' zei Piet. 'Ze houden alleen van onze cadeautjes. 't Gaat ze enkel om
13 de pakjes. Verder nergens om. En 't gaat nog stormen ook. Bah!'

14 'Hoor 's Piet, dat mag je volstrekt niet zeggen,' zei Sinterklaas boos. 'Als je nog
15 een keer "bah" zegt, ontsla ik je. De kinderen houden wel van ons. Ze zijn gek
16 op ons...'

17 Storm

18 *Hoerii...* voor Sinterklaas verder kon spreken kwam er een windvlaag die bijna
19 z'n mijter meenam... de storm stak op... de lucht werd inktzwart... de golven
20 werden hoger en hoger...

21 'Daar heb je 't nou...!' schreeuwde Piet. 'We vergaan!'

22 'Onzin,' riep Sinterklaas, "t Is al vierhonderd drieënzeventig keer goed gegaan
23 met die boot, waarom zouden we dan nu ineens... *haboeh...*' Sinterklaas kreeg

24 een grote zilte golf naar binnen en hij moest met

25 de ene hand z'n mijter en z'n staf vasthouden en

26 met de andere de reling. De storm werd steeds

27 erger en heviger en woester en wilder en

28 vreselijker. Huizenhoge golven, torenhoge

29 golven... de stoomboot leek wel een plastic

30 speelgoedscheepje op de Westeinder Plas.

31 'Ik ben zo bang...' huilde Piet.

32 'Onzin!' riep Sinterklaas weer. En toen ineens...

33 een ontzettende schok. Het schip was op een klip

34 gevaren. 'Help... help...' schreeuwde Piet. 'Help,

35 de boot zinkt!' 'Wat zei je zo-even, Piet?' vroeg Sinterklaas, terwijl hij

36 probeerde te zwemmen met zijn mijter op en zijn staf in de hand.

37 'Ik zei: De boot zinkt...' kreunde Piet, die naast hem zwom.
38 'O,' zei Sinterklaas. 'Wel, je had gelijk. De boot is gezonken.'
39 'O, wat ben ik nat,' zei Piet. 'O, wat ben ik nat en koud en zielig. O, wat heb ik
40 een medelijden met mij!' 'Denk liever aan die arme kindertjes in Nederland,'
41 zei Sinterklaas. 'Als de Sint verdrinkt zullen ze nooit meer lekkers en speelgoed
42 krijgen op 5 december. Daar ga ik, Piet. Ik ben te oud om in de Golf van Biskaje
43 te liggen. Vaarwel dan, Piet.' 'Nee,' riep Piet wanhopig, 'niet zinken, Sinterklaas.
44 Daar drijft een grote balk! Misschien kunnen we erop klimmen.'

45 **Gered**

46 He, he, voorlopig waren ze gered. De goede Sint was z'n staf kwijtgeraakt. Z'n
47 mooie mijter had hij nog op, maar het water droop eruit en het leek meer op
48 een pudding dan op een mijter.

49 'En al m'n cadeautjes naar de haaien...' zuchtte Sinterklaas.

50 'En de marsepein en de chocoladeletters en de suikerbeesten, allemaal weg,
51 allemaal weg. Wat moet er van ons worden? Hoe lang zullen we nog
52 rondobberen?'

53 'Ik zie land!' riep Piet. 'Kijk daar, land! En daar komt al een bootje om ons te
54 redden. Dit moet de kust van Frankrijk zijn. Een Frans bootje!'

55 Gered... Eindelijk gered! Druipend en rillend stonden
56 Sinterklaas en Piet in de kamer van een lieve vishandelaar
57 in een Frans kustplaatsje.

58 'Nous sommes Saint Nicolas et Pierre,' zei Sinterklaas. Dat
59 is Frans en het betekent: Wij zijn Sinterklaas en Piet. Maar
60 de vrouw van de vishandelaar begreep het niet zo goed. Ze
61 zei enkel: 'Arme arme schipbreukelingen...' (ze zei het in
62 het Frans natuurlijk).

63 'Doe die natte kleren maar uit. Drink deze warme melk. Ik
64 zal u een pak geven van mijn man. Zijn zondagse pak. En voor de jongen heb ik
65 nog wel een stel kleren van m'n zoontje.'

66 'Hoe kunnen wij u ooit bedanken,' zei Sinterklaas. 'Hoe kunnen wij u ooit
67 betalen. Al ons geld ligt in de zee.'

68 'Dat hindert niet,' zei de goede vrouw. 'U kunt ook bij ons logeren vannacht.'

69 'Dat is erg vriendelijk van u. Maar we hebben geen tijd,' zei de Sint. 'We
70 hebben zelfs vreselijke haast. Hoe komen we ooit op tijd in Nederland. O lieve
71 deugd, we komen nooit op tijd in Nederland. Daar zitten ze nu op ons te
72 wachten en we komen te laat. Trouwens, we hebben niet eens geld om verder
73 te reizen.'

74 'Mijn man brengt u wel even naar Nederland,' zei de lieve mevrouw.

75 **Een woeste rit**

76 Sinterklaas en Piet zaten op de open vrachtauto en klampten zich vast, want de
77 visboer reed ontzaglijk woest. Hij reed door alle stoplichten en dwars door alle
78 douaneposten. Hij gierde door de bochten en raasde langs de wegen en
79 denderde door de stadjes. Maar voor Sint reed hij nog niet hard genoeg.
80 'Als we maar op tijd zijn... als we maar voor 5 december aankomen...' zuchtte
81 hij. 'Harder alstublieft, harder.'

82 En na een hele dag en een hele nacht rijden waren ze in Nederland.
83 'Naar Amsterdam?' vroeg de visman.
84 'Jazeker, naar Amsterdam,' zei Sinterklaas. 'De hoofdstad eerst.'
85 'Ik zet u hier af,' zei de visboer. 'Midden in Amsterdam. En ik ga direct terug;
86 mijn vrouw zit te wachten. Adieu.' En weg was hij.

87 **In Amsterdam**

88 Daar stonden ze, in Amsterdam, midden
89 op de Dam, voor het Paleis. Tussen de
90 duiven. Tussen de mensen. Sinterklaas
91 keek eens om zich heen en deed wat hij
92 ieder jaar deed als hij in Nederland was:
93 hij knikte en hij wuifde en hij glimlachte.

94 Er kwamen heel wat mensen langs.
95 Maar ze keken niet eens naar Sint en
96 Piet. Niemand keek. Niemand herkende hen. Helemaal niemand.
97 'Ik ben Sinterklaas,' zei de goede Sint tegen een voorbijganger.
98 De heer bleef even staan, snoof en zei: 'Brave man, je ruikt naar vis.' Toen liep
99 hij door. Helaas, het was zo, ze roken naar vis. En niemand, niemand, niemand
100 herkende hen.

101 Moedeloos gingen ze op een bank zitten bij het Monument.
102 'Daar zitten we nou,' zei Sint.
103 'Zegt u dat wel,' zei Piet. 'Geen cadeautjes. Geen geld. De mensen herkennen
104 ons niet. Heb ik het niet gezegd: alleen om de cadeautjes houden de kinderen
105 van u.'

106 Op dat moment kwam er een heel klein meisje voorbij aan de hand van haar
107 oma. 'Sinneklaas...' riep het kind.
108 'Dat is Sinterklaas niet,' zei oma. 'Dat is zomaar een man.'
109 'Sinneklaas...' zei het kind koppig en probeerde zich los te rukken van oma's
110 hand.

111 Een ander kind riep ook: 'Sinterklaas.' Een klein jongetje begon te zingen:
112 'Sinterklaasje bonne bonne bonne.'

113 En al heel gauw stonden er wel duizend kinderen om
114 de bank die juichten en zongen en schreeuwden.

115 De vaders en moeders zeiden knorrig: 'Kom toch mee,
116 Rietje, toe dan toch Jantje, dat is Sinterklaas niet, dat
117 kun je toch wel zien. Dat is een man die naar vis ruikt.'
118 Maar de kinderen rukten zich los en gingen toch.
119 Sinterklaas gaf alle kinderen een hand en luisterde
120 naar de liedjes.

121 'Waar is uw staf, Sinterklaas? En waar is uw mijter? Waar is de zak met
122 cadeautjes?' vroegen de kinderen. Sinterklaas vertelde van de schipbreuk.
123 'Wat verschrikkelijk!' riepen alle kinderen.
124 'Arme Sinterklaas. Arme Piet. De stoomboot is vergaan en nu zijn ze hier
125 zonder hun kleren en zonder eten.'

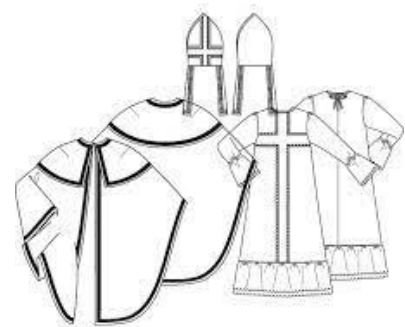
126 De rollen omgedraaid

127 Een paar grotere kinderen zeiden tegen elkaar: 'Weet je wat? Sinterklaas heeft
128 ons zoveel keren cadeautjes gegeven, laten we het nu eens omdraaien. Wij
129 geven hem wat.' Ze renden naar huis en kwamen terug met een heleboel
130 pakjes. Er zaten boterhammen in en worstjes en appels en frieten en flesjes
131 melk. De een na de ander gingen de kinderen thuis iets halen. Behalve eten
132 brachten ze echte cadeautjes mee. Ze gaven hun mooiste speelgoed, hun
133 treinen en kraanwagens en speelgoedbeesten. Hun poppen en winkeltjes en
134 keukentjes.

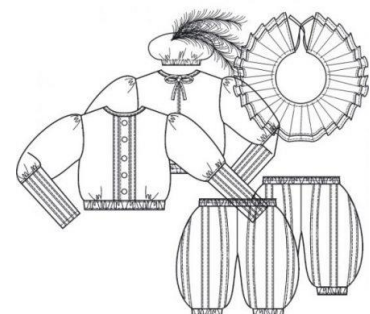
135 De grote mensen stonden in de verte te kijken en
136 schudden het hoofd. 'Wat een gekke boel,' riepen
137 ze. 'Zo'n gewone man die naar vis ruikt...'

138 Er kwamen nog twee kinderen aan met een heel,
139 heel groot pak.

140 'Wat zou daarin zitten?' vroeg Sinterklaas
141 nieuwsgierig. Hij genoot zo van al die cadeautjes, hij
142 kon er niet genoeg van krijgen. Voorzichtig maakte
143 hij het grote pak open.

144 En wat zat erin? Een Sinterklaaspak en een Pietenpak.
145 'We hebben het voor u gehoord,' zeiden de kinderen.
146 'Met geld uit onze spaarpot. De pakken moeten wel
147 terug, maar u mag ze een paar dagen houden.'
148 Sinterklaas kreeg tranen in zijn ogen, zo blij was hij. En
149 Piet danste van geluk.

150 Achter de stenen leeuw van het Monument
151 verkleedden zij zich. En toen ze weer tevoorschijn
152 kwamen, barstten alle kinderen in luid gejuich uit en
153 zongen: 'Zie de maan schijnt door de bomen.'
154 Dit was weer de goede Sint, zoals hij elk jaar in
155 Nederland kwam. Dit was weer de vrolijke Piet.

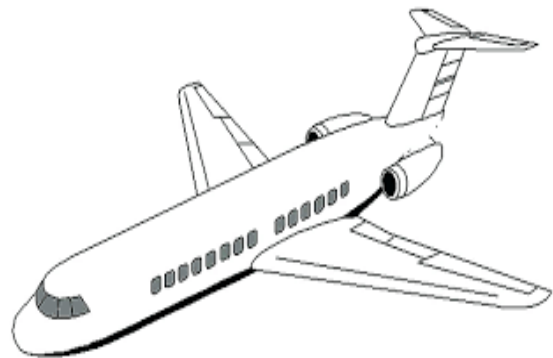
156 **Eind goed, al goed**

157 Nu zagen de grote mensen eindelijk ook, dat ze het
158 heus waren. Niemand twijfelde meer. Al roken Sint en
159 Piet nog steeds een beetje vissig... het hinderde niet
160 meer.

161 Hij werd plechtig ontvangen, de Sint. Hij werd door iedereen toegejuicht, ook
162 door de grote mensen en hij ging rond met Piet, langs alle huizen, net of er
163 niets gebeurd was. En cadeautjes om uit te delen had hij ook! Jazeker, al die
164 pakjes die hij van de kinderen had gekregen, kon hij nu uitdelen. Ieder kind
165 kreeg een cadeautje. En geen enkel kind kreeg zijn eigen speelgoed terug, daar
166 zorgde Piet wel voor. Zo gingen ze door heel het land.

167 Sinterklaas ging per vliegtuig terug en hij
168 mocht gratis vliegen per KLM omdat hij
169 een Zeer Belangrijk Persoon was.

170 En toen hij terug was in Spanje, zond hij
171 het Sinterklaaspak en het Pietenpak
172 aangetekend terug. Met een briefje erbij:
173 Dit was de heerlijkste 5 december in
174 vijfhonderdvierenzeventig jaar. Dank u!

EINDE

Bron van deze versie:

Misschien wel echt gebeurd 43 sprookjes en verhalen van Annie M.G. Schmidt
Uitgeverij Querido

Sorteertaak

- Knip onderstaande kaartjes los.
- Maak groepjes van woorden die bij elkaar horen volgens de tekst. Je mag zelf weten hoeveel groepjes je maakt.
- Plak het op een (gekleurd) papier.
- Schrijf er woorden bij als je dat nodig vindt.
- Daarna mag je het nog mooier maken met kleur en tekeningetjes.

Vliegtuig	Voorlopig gered	Thuis iets halen	Open vrachtauto
De Dam	“Sinneklaas!”	Storm	Op de stoomboot naar Nederland
“Bah”	Gehuurd	Zondagse pak	Enkel om de pakjes
Balk	Niet herkend	Duiven	Wuiven
Plechtig ontvangen	Duizend kinderen	Huizenhoge golven	Niet hard genoeg
Ontzaglijk woest	Gekke boel	Frans	“Waar is uw staf?”
“Ik ben Sinterklaas.”	Grotere kinderen	Gezonken	Pudding
Warme melk	Lieve vrouw	Moedeloos	Vishandelaar